Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" Факультет Електроніки Кафедра мікроелектроніки

Практична робота №4 з дисципліни: «Твердотіла електроніка»

ВАХ ідеального та реального діода

Виконав: Студент 3-го курсу	(підпис)	Кузьмінський О.Р.
Перевірив:	(підпис)	Королевич Л.М.

1. Мета роботи

Побудувати вольт-амперні харакетристики (ВАХ) ідеалізованого та реального діоду у відповідності до варіанту. Побудову реальної ВАХ виконувати з урахуванням всіх факторів (пробій, опір пасивних елементів, струми термогенерації та рекомбінації). Визначити тип пробою p-n переходу.

Вказати:

- Концентрації домішок у базі та емітері.
- Тип пробою p-n переходу (лавинний чи тунельний).
- Напругу пробою.
- Значення струму для трьох значень зовнішньої напруги $0,1\cdot\varphi_0,\ 0,8\cdot U_{\rm np},\ 0,3\cdot\varphi_0$. як для реальної так і для ідеалізованої.

2.Вхідні дані

Табл.1.Вхідні параметри.

Матеріал	Si
Елементарний заряд q, Кл	$1.6 \cdot 10^{-19}$
Конентрація власних носіїв заряду n_i , см $^{-3}$	$1,45 \cdot 10^{10}$
Площа поперечного перерізу S , см ²	0,0098
l_p , cm	$1,458 \cdot 10^{-4}$
l_n , cm	$3,26 \cdot 10^{-5}$
Температурний потенціал φ_T , В	0,026
Градієнт концентрації акцепторів N_A' ,см $^{-4}$	$5 \cdot 10^{18}$
Градієнт концентрації донорів N_D' ,см $^{-4}$	$1 \cdot 10^{20}$
Коефіцієнт дифузії електронів $D_n, \frac{\mathrm{cm}^2}{c}$	36
Коефіцієнт дифузії дірок $D_p, \frac{\mathrm{cm}^2}{c}$	12,5
Дифузійна довжина електронів L_n , см	0,005
Дифузійна довжина дірок L_p , см	0,002
Довжина діода L_D , см	0,0595
Час життя носіїв $ au$, с	$2.5 \cdot 10^{-3}$
Концентрація акцепторів N_A ,см $^{-4}$	$7,29 \cdot 10^{14}$
Концентрація донорів N_D ,см $^{-4}$	$3,26 \cdot 10^{15}$

3. Розрахунок ВАХ ідеалізованого рп-переходу

Виходячи з назви вольт-амперної характеристики, нам потрібно знайти залежність струму від напруги, тобто функцію I(U). Скористаймося формулою для знаходження аналітичного виразу BAX ідеалізованого pn-переходу:

$$I = \left(\frac{qD_p p_{n0} S}{L_p} + \frac{qD_n n_{p0} S}{L_n}\right) \left(e^{\frac{U}{\varphi_T}} - 1\right),\tag{1}$$

де p_{n0} та n_{p0} —рівноважні концентрації дірок та електронів.

Врахувавши закон діючих мас : $p_{n0} \approx \frac{n_i^2}{N_D}, n_{p0} \approx \frac{n_i^2}{N_A}$, перепищемо рівняння (1) наступним чином:

$$I = q n_i^2 S \left(\frac{D_p}{L_p N_D} + \frac{D_n}{L_n N_A} \right) \left(e^{\frac{U}{\varphi_T}} - 1 \right)$$
 (2)

Покладемо:

$$I_1 = qn_i^2 S \left(\frac{D_p}{L_p N_D} + \frac{D_n}{L_n N_A} \right) \tag{3}$$

Тоді аналітичний вираз для BAX ідеального pn-переходу перепишеться наступним чином:

$$I = I_1 \left(e^{\frac{U}{\varphi_T}} - 1 \right) \tag{4}$$

Проведем чисельне спрощення для велични I_0 :

$$I_1 = qn_i^2 S \left(\frac{D_p}{L_p N_D} + \frac{D_n}{L_n N_A} \right) =$$

$$= 1.6 \cdot 10^{-19} \cdot (1.45 \cdot 10^{10})^2 \cdot 0.0098 \times \left(\frac{12.5}{0.002 \cdot 3.26 \cdot 10^{15}} + \frac{36}{0.005 \cdot 7.29 \cdot 10^{14}} \right) =$$

$$= 5,907 \cdot 10^{-12}$$

Остаточна функція для побудови ВАХ ідеального діода наступна:

$$I(U) = 5,907 \cdot 10^{-12} \left(e^{\frac{U}{0,026}} - 1 \right)$$
 (5)

4. Розрахунок ВАХ реального рп-переходу

4.1. Пряма гілка вольт-амперної характеристики

На вплив прямої ВАХ впливає струм, обумовлений рекомбінацією електронів та дірок-**струм рекомбінації** I_R .

Формула для його розрахунку наступна:

$$I_R = \frac{1}{2} q S l_0 \frac{n_i}{\tau} \times e^{\frac{U}{2\varphi_T}},\tag{6}$$

де: $l_0 = l_n + l_p$ —ширина плавного pn-переходу в рівноважному стані.

У реальних p-n переходах за прямого зміщення напруга зовнішнього джерела спадає не тільки на опорі p-n переходу, але й на **опорі областей емітера та бази**.

Опір бази знаходиться формулою:

$$r_b = \frac{W_b \rho_b}{S},\tag{7}$$

де ρ_b -питомий опір бази, W_b -товщина бази

Опір емітера знаходиться за формулою:

$$r_e = \frac{W_e \rho_e}{S},\tag{8}$$

де ρ_b -питомий опір емітера, W_b -товщина емітера

Опір баз набагато більший за опір емітера, врахувавши, що $l_p > l_n$, маємо те, що база- напівпровідник р-типу, а емітер- напівпровідник п-типу. Це дає змогу записати нам наступні вирази для товщини бази та емітера відповідно:

$$W_b = \frac{L_D}{2} - l_p, \tag{9}$$

$$W_e = \frac{L_D}{2} - l_n, \tag{10}$$

де L_D —довжина діода.

В свою чергу питомий опір бази можна знайти через рівняння електропровідності напівпровідника, врахувавши що матеріал бази у наснапівпровідник р-типу.

$$\rho_b = \frac{1}{\sigma_b} = \left[q \left(\frac{-N_A + \sqrt{N_A^2 + 4n_i^2}}{2} \times \mu_n + \frac{N_A + \sqrt{N_A^2 + 4n_i^2}}{2} \times \mu_p \right) \right]^{-1}$$
(11)

Підставивши усі дані питомий опір бази дорівнює $\rho_b = 19{,}052~\mathrm{Om}\cdot\mathrm{cm}$ Товщина бази дорівнює:

$$W_b = \frac{L_D}{2} - l_p = \frac{0.0595}{2} - 1.458 \cdot 10^{-4} = 0.0296 \text{ cm}.$$

Остаточно розраховуєм опір бази:

$$r_b = \frac{W_b \rho_b}{S} = \frac{0.0296 \cdot 19.052}{0.0098} = 57.545 \text{ Om}$$

Розрахуємо питомий опір емітера:

$$\rho_e = \frac{1}{\sigma_b} = \left[q \left(\frac{N_D + \sqrt{N_D^2 + 4n_i^2}}{2} \times \mu_n + \frac{-N_D + \sqrt{N_D^2 + 4n_i^2}}{2} \times \mu_p \right) \right]^{-1}$$
(12)

Підставивши усі дані, маємо $\rho_e = 1,278 \text{ Om} \cdot \text{см}$

Товщина емітера дорівнює:

$$W_e = \frac{L_D}{2} - l_n = \frac{0.0595}{2} - 3.26 \cdot 10^{-5} = 0.0297 \text{ cm}.$$

Нарешті, опір емітера знаходимо так:

$$r_e = \frac{W_e \rho_e}{S} = \frac{0.0297 \cdot 1.278}{0.0098} = 3.873 \text{ Om}$$

Маючи усі опори, запишемо вираз ВАХ в наступному вигляді:

$$I_{\text{пас.ел.}} = I_0 \times \left(e^{\frac{U - I_R \cdot r_{b+e}}{\varphi_T}} - 1 \right), \tag{13}$$

Тепер кінцева формула для побудови реальної ВАХ для прямої гілки складатиметься із суми струмів: струму рекомбінації та струму з впливом пасивних елементів.

$$I_{sum1} = I_R + I_{\text{пас.ел.}} = \left(\frac{1}{2}qSl_0\frac{n_i}{\tau} \times e^{\frac{U}{2\varphi_T}}\right) + I_0 \times \left(e^{\frac{U - I_R \cdot r_{b+e}}{\varphi_T}} - 1\right) \tag{14}$$

4.2. Обернена гілка вольт-амперної характеристики

На обернену гілку ВАХ реального діода впливають: струм термогенерації, тепловий струм, струм пробою та струм витікання, але струмом витікання ми нехтуємо, оскільки вважаємо, що наш діод виготовлений з якісних матеріалів.

Аналітичний вираз для теплового струму має наступний вираз:

$$I_0 = qSL_p \times \frac{p_{n0}}{\tau_p},\tag{15}$$

де: τ_p -час життя дірок, який в свою чергу знаходиться як $\tau_p = \frac{L_p^2}{D_p}$.

Врахуєм також закон діючих мас $p_{n0} \approx \frac{n_i^2}{N_D}$, і перепишем вираз (15) наступним чином:

$$I_0 = qS \times \frac{n_i^2 \cdot D_p}{N_D \cdot L_p} \tag{16}$$

$$I_0 = 1.6 \cdot 10^{-19} \cdot 0.0098 \times \frac{(1.45 \cdot 10^{10})^2 \cdot 12.5}{3.26 \cdot 10^{15} \cdot 0.002} = 6.32 \cdot 10^{-13}$$

Розглянемо вплив **струму термогенерації**. Аналітичний вираз для його розрахунку наступний:

$$I_G = \frac{1}{2}qSl \times \frac{n_i}{\tau},\tag{17}$$

де:l—ширина переходу в нерівноважному стані, яка в свою чергу дорівнює наступному:

$$l = \sqrt[3]{\frac{3\varepsilon_0\varepsilon}{q} \left(\frac{1}{N_D'} + \frac{2}{\sqrt{N_A'N_D'}} + \frac{1}{N_A'}\right) \times (\varphi_0 - U)}$$
 (18)

З огляду на це, підставимо вираз (18) у вираз (17), та отримаємо кінцеве рівняння ВАХ для струму термогенерації:

$$I_G = \frac{1}{2}q \cdot S \cdot \frac{n_i}{\tau} \times \left[\sqrt[3]{\frac{3\varepsilon_0 \varepsilon}{q} \left(\frac{1}{N_D'} + \frac{2}{\sqrt{N_A' N_D'}} + \frac{1}{N_A'} \right) \times (\varphi_0 - U)} \right]$$
(19)

Нарешті, врахуємо **вплив пробою** на ВАХ реального pn-перехода. Перш за все необхідно визначити, який саме пробій наявний у pn-переході: лавинний чи тунельний.

Запишемо напівемпіричні формули для тунельного та лавинного пробоїв відповідно:

$$U_{\text{прб.т.}} = 40\rho_n + 8\rho_p, \tag{20}$$

$$U_{\text{прб.л.}} = K \rho_b^m, \tag{21}$$

де: ρ_n , ρ_p — питомі опори в n та p областях відповідно; K,m— певні коефіцієнти для розрахунку лавинного пробою, в залежності від матеріалу та типу електропровідності бази.

Оскільки база в моєму випадку має провідність р-типу, а емітер п-типу, то $\rho_n = \rho_e$, а $\rho_p = \rho_b$. Окрім цього, коефіцієнти для лавинного пробою прийматимуть наступні значення:K = 23, m = 0.75.

Виконуємо розрахунок:

$$U_{\text{прб.т.}} = 40\rho_n + 8\rho_p = 40 \cdot 1,278 + 8 \cdot 19,052 = 203,536 \text{ B}$$

$$U_{\text{прб.л.}} = K\rho_b^m = 23 \cdot (19,052)^{0,75} = 209,741 \text{ B}$$

Відомо, що напруга пробою, що менша 5 В відповідає тунельному пробою, а напруга, більша за 7 В- лавинному. Ми бачимо, що напруна тунельного пробою складає 203,536 В, що значно більше за 5 В, тому для даного рппереходу обираємо лавинний пробій, а отже напругу $U_{\text{прб.л.}} = 209,741$ В.

Обравши потрібний тип пробою, записуєм відповідний йому аналітичний вираз ВАХ:

$$I_{\text{проб.}} = \frac{I_0}{1 - \left(\frac{U}{U_{\text{прб.л.}}}\right)^{\frac{3}{2}}},\tag{22}$$

і остаточний вираз для зворотньої ВАХ прийме наступний вигляд:

$$I_{\text{проб.}} = \frac{(I_0 + I_G)}{1 - \left(\frac{|U|}{U_{\text{прб.л.}}}\right)^{\frac{3}{2}}}$$
(23)

Запишемо остаточні складові впливу на ВАХ реального pn-переходу для прямої та зворотньої гілок.

• Пряма гілка реальної ВАХ

$$I_{\text{пряма}} = \left(\frac{1}{2}qSl_0\frac{n_i}{\tau} \times e^{\frac{U}{2\varphi_T}}\right) + I_0 \times \left(e^{\frac{U - I_R \cdot r_{b+e}}{\varphi_T}} - 1\right)$$

• Зворотня гілка реальної ВАХ

$$I_{\text{3воротня}} = rac{(I_0 + I_G)}{1 - \left(rac{|U|}{U_{ ext{прб.л.}}}
ight)^{rac{3}{2}}}$$

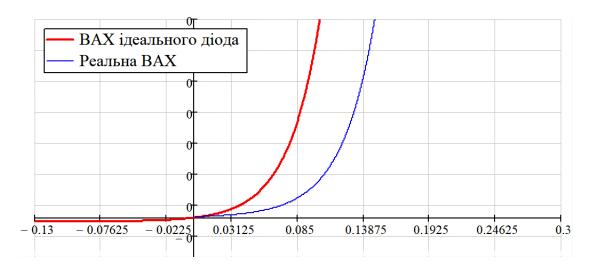

Рис.1. Порівняння гілок ВАХ ідеалізованого та реального рп-переходу.